

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **předseda Městského soudu v Praze,** se sídlem Hybernská 18, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2017, č. j. 48 A 36/2017 - 3,

takto:

I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **se zamítá.**

II. Kasační stížnost **se zamítá.**

III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze (dále též „krajský soud“) domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu, který spatřuje v rozvrhu práce Městského soudu v Praze na rok 2016. Krajský soud shora označeným usnesením rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze, jelikož žalovaný, tj. předseda Městského soudu v Praze, má sídlo na území hlavního města Prahy a podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je proto místně příslušný k projednání věci.

[2] Stěžovatel napadl usnesení krajského soudu kasační stížností, v níž zpochybňoval zákonnost postupu krajského soudu. Stěžovatel rovněž žádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Pokud jde o splnění poplatkové povinnosti v řízení o kasační stížnosti, v tomto řízení stěžovatele poplatková povinnost nestíhá s ohledem na to, že jeho kasační stížnost

nesměřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností (blíže viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Jak dále vyplývá ze zmiňovaného usnesení rozšířeného senátu, stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, která nesměřuje proti meritornímu rozhodnutí krajského soudu, ani proti rozhodnutí, jímž se řízení před krajským soudem končí, nemusí rovněž splňovat podmínku dle § 105 odst. 2 s. ř. s. (povinné zastoupení stěžovatele bez příslušného právnického vzdělání advokátem nebo jeho zaměstnancem nebo členem, který má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie).

[5] Stěžovatel přes výše uvedené požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, proto musel Nejvyšší správní soud o jeho žádosti rozhodnout. Nejvyšší správní soud podotýká, že podle § 35 odst. 8 s. ř. s. se pro rozhodnutí o ustanovení zástupce vyžaduje kumulativní splnění dvou podmínek, a to jednak splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků, jednak je též nezbytná existence potřeby takového zastoupení k ochraně práv účastníka řízení. Nejvyšší správní soud neshledal splnění druhé nutné podmínky pro ustanovení zástupce, tedy jeho nezbytnost k ochraně práv stěžovatele. Kasační stížnost má požadované základní náležitosti, je zřejmé, čeho se stěžovatel domáhá; přitom se v posuzované věci jedná o posouzení nikterak komplikované otázky, o které soud může rozhodnout na základě podané kasační stížnosti a podkladů obsažených ve spise, aniž by bylo třeba za tímto účelem stěžovateli ustanovovat zástupce. Za uvedené situace tedy Nejvyšší správní soud návrh na ustanovení zástupce zamítl.

[6] V obdobné věci téhož stěžovatele rozhodoval Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 24. 5. 2017, č. j. 4 As 79/2017 – 29, s jehož závěry se ztotožňuje zdejší soud rovněž v nyní projednávané věci a vychází z něj.

[7] Po přezkoumání věci Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není důvodná. Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.

[8] V posuzovaném případě podal stěžovatel žalobu dne 6. 3. 2017 osobně ke Krajskému soudu v Praze. Jako žalovaného v žalobě označil předsedu Městského soudu v Praze. Podle § 9 odst. 1, § 30 odst. 2 a § 126 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), státní správu městského soudu vykonává jeho předseda. Podle § 41 odst. 2 zákona o soudech a soudcích předseda soudu vydává rozvrh práce. Podle přílohy č. 2 zákona o soudech a soudcích spadá žalovaný vzhledem ke svému sídlu na území hlavního města Prahy do obvodu Městského soudu v Praze a nikoliv Krajského soudu v Praze. Krajský soud tudíž postupoval správně, pokud žalobu usnesením ze dne 26. 4. 2017, č. j. 48 A 36/2017 - 3, postoupil místně příslušnému soudu. Rovněž žádné jiné vady Nejvyšší správní soud na postupu krajského soudu neshledal (stěžovatel pouze bez jakékoli konkretizace namítal nezákonnost, podjatost, zmatečnost, trestnou činnost úředních osob atd.).

[9] O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu